

Zvonění pravdy

$\text{♩} = 106$

Vzít si mě chceš, lásko má,
fa - ru pro - to s te - bou rád to já dob - ře
nav - ští -

vím,
vím.

Fa - rár se tě zač-ne ptát,

zda jsi poc - ti - vá, zvo - nem vel - kým

s ra - dos - tí po - tom zvo - ní - vá.

2. Poctivá když nebudeš, malý zacinká,
oznámí všem dávno, že nejsi panenka.
[:Zvonem velkým zvoňte mi praví dívenka,
do něho ať malý pán často zacinká.:]

3. Jak je to s tím zvoněním, hned se milé ptám,
jinak si tě nevezmu, to jí povídám.
[:Odpovídá s úsměvem, proč se hochu ptáš,
malý zvon že cinká mi, jen ty víš a znáš.:]